

Lucia Barmošová Televízia je tím

Práca redaktorky je pre moderovanie prínosom. Dnes jedna z najobľúbenejších tvári večerného spravodajstva na slovenských obrazovkách. Moderátorka televízneho spravodajstva TV JOJ LUCIA BARMOŠOVÁ, ešte pred pár rokmi šéfredaktorka školského časopisu a neskôr redaktorka v TASR a v rozhlase. Známa moderátorka pôsobí aj na BVŠP – Fakulte masmédií, kde študuje ako doktorandka. Okrem toho, že je oblúbenou moderátorou, ktorú máme možnosť vídať pravidelne na televíznych obrazovkách, je i oblúbenou pedago-gičkou. Pochádza z Bratislavu a tu našla i uplatnenie. Čo však robí v súkromí a čo predchádzalo tomu, aby sa dostala na televízne obrazovky, vie len mälokto.

Ako ste sa dostali k žurnalistike?

Asi ako veľa žiakov, už na základnej škole sme sa zúčastňovali na rôznych recitačných súťažiach, písali sme slohové práce. Niektorí boli do toho nútení a niekto ri, tak ako i ja, patrili medzi tých, ktorých to bavilo. Takže už som sa mohla nejakým spôsobom re-

alizovať, rozvíjať. Rozhodne ma to bavilo viac ako nejaká fyzika či matematika.

Realizovali ste sa aj na strednej škole?

Na strednej škole sme mali školský časopis, do ktorého som začala prispievať. Venoval sa rôzny, najmä týnedžerským tématam. Neskôr som sa stala jeho šéfredaktorkou. Čo sa týka štúdia na univerzite, aj napriek tomu, že som nemala s učením nikdy problém - bola som jednotkárka, zmaturovala som na samé jednotky - pôvodne som netužila ísť ďalej študovať. To sa však postupne zmenilo a ja som sa rozhodla, že to pôjdem vyskúšať. Prijali ma hneď na prvýkrát. Bola som veľmi rada, lebo dostať sa v tom čase na žurnalistiku v Bratislave nebolo ľahké. Viacerí z mojich spolužiakov to skúšali niekoľko rokov.

Určite to bolo aj kvôli dobrému prospechu ...

Brali do úvahy aj prospech, ale podstatný bol všeobecny politicko-spoločenský prehľad diania doma aj v zahraničí, slovenský jazyk a literatúra, právo, občianska náuka, dejepis a napokon talentové skúšky.

Ako sa vaša kariéra rozvíjala počas štúdia na vyskej škole?

Hneď v prvom ročníku som začala pracovať v TASR. Potom som prešla do komerčného rádia, kde som sa tak tiež venovala redaktorskej práci. Od ľahších tém som postupne prešla k zahraničnej a napokon k domácej politike. Vďaka tejto práci som mala možnosť aj viac cestovať.

Neskôr som začala v rádiu aj moderovať správy, ktoré som si zároveň sama pripravovala. Pred konkurzom do TV JOJ som napokon pracovala vo verejnoprávnom rozhlase.

Spomíname ste, že ste začínaли ako redaktorka či už internetového spravodajstva alebo školského časopisu ešte na SŠ. Ako vnímate rozdiel medzi prácou moderátorky a redaktorky, ktorá pravidelne prispieva?

Určite je tam rozdiel. Podľa mňa je pre moderátora dobré, ak si prejde redaktorskou robotou. Aspoň zistí, čo to obnáša, čo to dá práce, prísť s dobrou témom a spracovať reportáz. Obsah je predsa rozhodujúci a ten obsah tvoria práve redaktori.

Máte aj vy „rozhodujúce slovo“ pri tvorbe reportáži do televízneho spravodajstva?

Je to tímová práca. Každý z nás môže nejakým spôsobom ten obsah krovať.

Myslite si preto, že redaktori v „teréne“ a moderátori pred tzv. čítacíkami by mali spolupracovať?

Áno, spravodajstvo je pružné, nevyspitateľné. Niekedy sa stáva, že redaktor, ktorý je v teréne, nestihne pripraviť podklady a texty k téme, na ktoréj pracuje. Komunikácia je nevyhnutná. Medzitým si prezerám domáce a zahraničné tlačové agentúry, ktoré máme k dispozícii, a zistujem si o tej udalosti ďalšie informácie. Podľa mňa je dôležité, aby mal moderátor potrebný prehľad. Mal by vedieť pracovať s informáciou, nie ju len odrecitovať.

Je dôležité pri vašej práci vedieť improvizovať?

Naozaj niekedy počas vysielania počuť bežať redaktorov, doslova naháňame posledné informácie. S cieľom, aby boli čo najaktuálnejšie a presné (napríklad počet obetí nejakej katastrofy). Počas Novín sa improvizácii nevyhneme, aj to je súčasť živého vysielania..

S improvizáciou sú však spojené aj dobré rečové a vyjadrovacie schopnosti. Stačí sa spoliehať na hlasové pedago-gičky, ktoré vám poskytne te-

levízia alebo je dôležité vzdelávať sa aj mimo povolania, ktoré vykonávate?

V JOJke máme k dispozícii cenné rady hlasovej pedagogičky doc. Evy Žilinekovej, ktorú považujem za vynikajúcu odborničku. Ještě na vyskej škole som mala úžasnú učiteľku slovenského jazyka a štýlistiky PhDr. Olgu Škvareninovú, ktorá ma takisto veľa naučila. Beriem to ako súčasť svojej práce, veď kto by sa mal vyjadrovať spisovne, ak nie v prvom rade tí, ktorí pracujú v médiach. Na druhej strane, zriedka sa stane, že na konkrétny jav výborne pasuje práve nespisovné slovíčko a vtedy stojím pred dilemom, či ho použiť alebo nie.

A čo sa týka práce na vyskej škole - je pre vás striedanie práce na našej fakulte a zároveň v TV JOJ skôr stresujúce, alebo to vnímate ako príjemné osvieženie?

V prvom rade si myslím, že tie televízne, resp. mediálne vody sú nestále. Nikto sa nemôže spoliehať na to, že bude na obrazovke večne. Baví ma vzdelaťať sa, navyše si myslím, že je to investícia do budúcnosti. Keďže ma to napĺňa, nemusím sa do ničoho nútiť.

Bolo pre vás ľazké postaviť sa prvýkrát pred študentov?

Bol to veľmi zvláštny pocit aj preto, že ľudia prechovávajú predsydky voči ľuďom z obrazovky. Myslia si, že sme namyslení a neviem, akí ēšte... Naštastie študenti veľmi rýchlo zistili, že žiadna hviezda medzi nich nespadla. Páči sa mi, že sa študenti aktívne zapájajú, chcú si z vyučovania čosi vziať, chcú ziskavať prax – a to je dôležité.

Chceli by ste sa v kariére ešte niekde posunúť? Pokladáte prácu moderátorky pred televíznymi kamerami za vrchol svojej kariéry?

Tažko povedať. Ja som bola spokojná, aj keď som robila v rádiu alebo kdekoľvek inde.

Je to určite dobrý pocit pracovať v televízii, baví ma to, som rada, že práca mi je aj koničkom. Netrúfam si predpovedať, čo bude ďalej, kam sa posuniem. Uvidíme.

Spolu s manželom ste spo-

Iu už niekoľko rokov. Ako on vníma vašu kariéru moderátorky? Pomáhal vám pri výbere vašo povolania?

Sme si navzájom oporou. Som rada, že začal študovať na Fakulte informatiky BVŠP, zároveň ho stále podporujem aj v jeho futbalovej kariére. On ma tiež podporuje v tom, čo robím. Zároveň vie, že som stále tá jeho Lucia, ktorá stojí pevne nohami na zemi a nelietia niekde v nejakých šoubiznisových oblakoch, takže to berie úplne v pohode.

Myslite si, že aj momentálne ocenenie OTO, ktoré ste dostali, je o sympatiách, alebo sa diváci rozhodujú podľa skúseností a praxe, ktorú za sebou moderátor, a vy určite tiež, má?

Museli by sme sa spýtať divákov, na základe čoho hlasujú. Môže to byť kombinácia toho, čo ste povedali vy. Potešíl ma každý jeden hlas, ktorý som dostala. Je to veľmi príjemný pocit, keď vám niekto z vlastnej vôle vyjadri sympatie.

Práca moderátorky v televízii, kde ste neustále na očiach divákom, si vyžaduje aj niektoré obete. Dobre vyzerat, stále sa usmievať. To je pre vás určitým spôsobom možno aj stresujúce. Kde aspoň náhľadu vypnete? Radi relaxujte s manželom a rodinou?

Je pravda, že správy väčšinou nie sú také príjemné, takže tam úsmev nemá miesto. Najradšej relaxujem v prírode, s rodinou pri rodinných posedeniach, na horách, pri mori. Často doma

pri dobrom filme alebo knihe. Aj keď je pravda, že kniha, ktorú som nedávno čítala, bola v odbornej angličtine, a to naozaj veľké relaxovanie nebolo.

Málokto vie, že vašou sestrou je moderátorka Kvetka Horváthová, ktorá pôsobila striedavo v STV a v TV Markíza. Aký je váš vzťah?

Máme veľmi dobrý priateľský vzťah a tiež sme si navzájom oporou, podporujeme sa. Nikdy sme sa nevnímali ako konkurenčia. Bola to práve ona, ktorá ma povzbudila, aby som vyskúšala ísť na konkurz do Ranných novín TV JOJ. Povedala: „Luci, chod' do toho, chod' to vyskúšať!“

Akú radu by ste dali budúcim žurnalistom či moderátorkám?

Netrúfam si niekomu radíť. Môžem povedať iba svoj názor, ktorý znie – nie je na škodu vyskúšať si redaktorskú prácu či už v printových alebo audiovizuálnych médiach. A prejšť si tým, ako sa hovorí, „od piky“.

Je pre nich štúdium na vysokej škole v tejto oblasti dôležité? Nájdu si v médiach uplatnenie aj tí, ktorí si nikdy nevyskúšali vysokoškolskú lavicu?

Myslím si, že je dobré, ak ide človek na vysokú školu s tým, že si z nej chce aj niečo zobrať. Myslím tým niečo nehmotné – teda vedomosti ☺. Na druhej strane, poznám veľa ľudí, ktorí sú výborní v tom, čo robia, a nemajú vysokú školu. Je to individuálne.

Pripravila: M.Rohačová

Lucia Barmošová (27) vďaka svojej láske k písaniu a k redaktorskej práci vystriedala niekoľko postov. Na strednej škole sa stala šéfredaktorkou školského časopisu, ktorý sa venoval skôr tématam pre mladých tínedžerov. Cenné novinárske skúsenosti nadobudla počas brigád v Internetových novinách, kde sa žurnalistické umenie učila od profesionálov. Počas štúdia žurnalistiky na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského našla uplatnenie v TASR (Tlačová agentúra Slovenskej republiky) na zahraničnom oddelení ako redaktorka. Svoj profesijný rast ďalej rozvíjala ako redaktorka a moderátorka v komerčnom i verejnoprávnom rozhlase. V roku 2005 vyhrala konkúr do spravodajstva TV JOJ. Vystriedala niekoľko relácií, pričom tou prvou bola hodinová spravodajská relácia Ranné noviny. Dnes je tvárou večerného spravodajstva. Je vydatá, s manželom sa poznajú už 13 rokov.

Foto: Ivan Čaniga

